LESI

i mačići

mladost

SERIJA vihor

22256

LESI i mačići

Ilustracije:
ENA KLEMETTI GRANT

IZDAVAČKO KNJIŽARSKO PODUZEĆE »MLADOST«
ZAGREB — 1976

Naslov originala: Lassie and the Kittens

Copyright © 1956, 1976 Lassie Television Inc. All rights reserved.
Published by arrangement with Western Publishing Company, Inc.,
Racine, Wisconsin, U.S.A.

Bilo je sjajno, blistavo jutro. Lesi je pošla na cestu. Leptir joj je lepršao iznad nosa. Drozdovi su pjevali u voćnjaku.

Odjednom, među svim proljetnim glasovima, Lesi razabra nešto neobično. U grmlju kraj ruba ceste nešto je tiho cviljelo.

Lesi poče začuđeno njuškati po šikari. U njoj se, u gnijezdu od trave, nalazilo pet sitnih mačića. Cviljeli su od gladi.

Lesi je ustuknula. Gdje su mačići, tu će biti i njihova mati. A mačke, kad imaju mlade, uvijek grebu.

Iznenadila se, međutim, što se mati ne pojavljuje. Njuškala je oprezno po okolici, te joj se učini da majke već dugo nema. Mladi su i dalje žalosno cviljeli.

No, nije ih mogla ostaviti. Džef bi znao što treba učiniti. Podigla je jednog mačića, za kožu na šiji, i stala ga vrlo polako nositi na farmu.

Upravo je u staju nosila peto mlado, kad zalupiše kuhinjska vrata a Džef i Bob zakoračiše preko dvorišta.

— Lesi... hej, Lesi! Što to imaš? — Džef zastade začuđen. — Mačića! — Slijedio je Lesi u staju i zabuljio se u rascvijeljene mlade.

— Gledaj, Bobe! — uskliknu Džef. — Gle, što je Lesi donijela kući!

Bob pogleda. — Mora biti da im se majci nešto dogodilo — napomene. — Inače ih Lesi nikako ne bi mogla odnijeti.

— Onda ćemo se za njih morati mi pobrinuti — reče Džef uzbuđeno. — Pa neka! Bit će veselo!

Ali je Bob žalosno zavrtio glavom:

— Premladi su a da budu bez majke, Džefe. Neće ostati na životu.

Dok su Džef i Bob razgovarali, Lesi je pogledavala sad jednoga sad drugoga. Pogledavala je i mačiće. Onda se okrene, istrči iz staje, pređe dvorište i izađe na put.

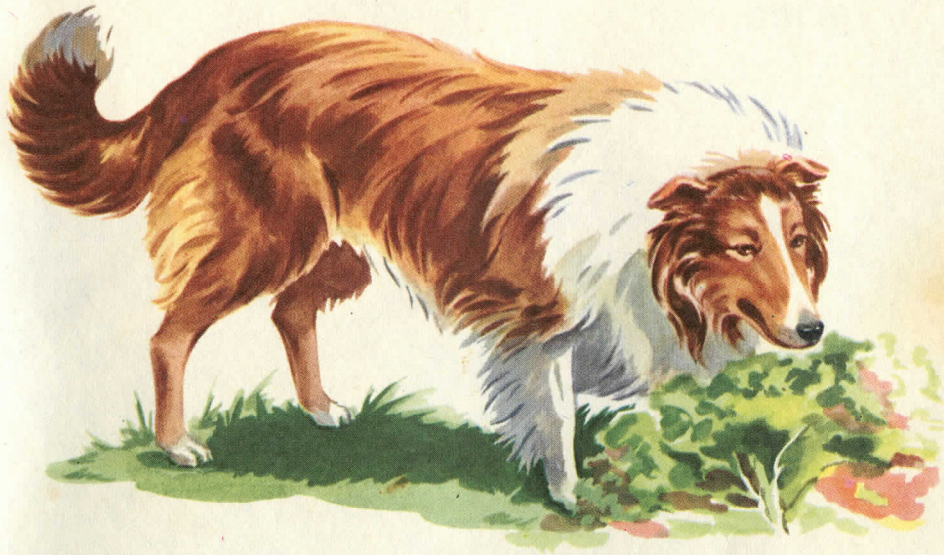

Na mjestu gdje je našla mačiće, zaustavila se i ponjušila tlo. Odmah se uputila preko polja — mačkinim tragom.

Sunce je peklo. Kunić je virkao iza grma.

Vjeverica joj pretrči put. Ali Lesi nije skretala s traga koji je slijedila.

Napokon je izišla na cestu. Na drugoj strani ležalo je nešto poput hrpice stare odjeće.

Lesi otrči da bolje vidi. Ugledala je otrcan smeđi kaput. Na njemu je ležala lijepa crno-bijela mačka.

Mačka je bila ranjena. Po svoj su je prilici udarila kola. Netko se zaustavio tek toliko da sa strašila u žitu svuče kaput i na nj stavi mačku, a onda se odvezao dalje.

Kad se Lesi približila, mačka frkne i udari Lesi šapom. Bila je preslaba da ustane.

Oprezno, s jednim okom na oštrim mačjim pandžama, Lesi zubima zgrabi skut kaputa i povuče ga.

Videći gdje je vuče, mačka opet frkne. No ustati nije mogla. Uskoro se taj neobični vlak od kaputa počeo vući cestom priličnom brzinom.

Prošli su povrtnjak, prošli voćnjak. Napokon se pomolila staja.

— Hej, Lesi! — To je Džef trčao, a za njim Bob. Snebivajući se od čuda, zurili su u Lesina putnika.

— Gle! Gle! — usklikne Bob. — Kakva li psa! Našla je mamu onih mačića!

Pažljivo podigne kaput s mačkom i ponese ga u staju. Džef čvrsto zagrli Lesi prije nego što pođe i on.

To popodne, pošto je došao veterinar i mačkinu slomljenu nogu namjestio, Džef, njegova majka i Bob stajali su promatrajući malu obitelj.

— Gle, Lesi! — poviče Bob. — Ponosi se kao da im je teta!

— Možda, ali bolje bi bilo da pazi — smješkao se Džef. — Pogledaj joj nos! — Svi su se nasmijali kad je mačka još jednom krepko pljusne, pa Lesi potrči prema otvorenim vratima.

IZDAVAČKO KNJIŽARSKO PODUZEĆE »MLADOST«, ZAGREB, ILICA 30

U SERIJI VIHOR
OBJAVLJENE SU SLIKOVNICE:

VIHOR
VIHOR SKAČE
PODVIG HRABRE LESI
LESI I MAČIĆI
TOM I DŽERI I MALI CIRKUS
TOM I DŽERI — TOMOV ROĐENDAN
USAMLJENI LUTALICA — OLUJA U PUSTINJI
ROJ RODŽERS I MALI KAUBOJ TOM

Tisak: Štamparski zavod »Ognjen Prica«, Zagreb — 1976.